

STEM

Zakenlieden
hebben invloed

Een nieuwe partner 2

Heinz Keiner

Iets om te eten 3

Bernard Cocker

Het financiële plan 7

Winfried Fuchs

Straatgeweld 8

Marek Nowak

Stem bestellen 11

Hij is er altijd 12

Rene Stutz

Portugal 14

John Edwards

Belangrijk 15

De manager 16

John Bell

De lammen lopen 17

Ross Elliott

Alkohol en geweld 18

Frank Murray

Wie zijn wij? 19

Een nieuwe partner

Heinz Keiner, Duitsland

Ik vertelde een vriend over onze situatie. Zijn reactie was: „Er is maar één persoon die je kan helpen: Jezus Christus.” Hij stelde voor om een afspraak te maken bij mij op kantoor. Hij kwam, zoals afgesproken, op 18 december 1995. Het eerste wat hij vroeg, was of we konden bidden. „En als iemand ons ziet?” protesteerde ik, maar hij bleef volhouden. Zoiets had ik nog nooit gehoord. Vervolgens nodigde hij me uit voor een zakelijk seminar met Winfried Fuchs.

Op die bijeenkomst waren mensen die God inderdaad echt leken te kennen. Ze zongen zelfs een paar liederen. Ik wilde iets leren over managementtechnieken, en dus begon ik op te letten toen Winfried Fuchs zei: „Het staat allemaal in dit boek.” Hij had het over de Bijbel.

Later kwam hij naar me toe en vroeg me te spreken. Ik vertelde hem mijn verhaal, en daarna baden we. Eerst gaf ik mijn leven over aan Jezus Christus. Vervolgens zei hij tegen me: „Over twee weken hebt u een half miljoen mark.” Veertien dagen later was er een gerechtelijk verhoor. Niets leek goed te gaan. Eerst was het heel teleurstellend. Zes dagen later kreeg ik een brief van de rechtbank. We kregen het geld. God had een wonder gedaan. Een paar dagen later sloeg mijn vrouw aan het ontbijt de Bijbel op en las het eerste waar haar oog op viel: „De Heer zal voor u strijden...”

God heeft het ene wonder na het andere voor ons gedaan. Op een keer kon ik de rekening van General Motors niet betalen. De bank stond erop dat we betaalden. Ik vroeg hen om naar Detroit te bellen, en ik ging naar huis om te bidden. Toen ik terugkwam, vroeg ik: „Leggen ze beslag op onze hele voorraad?”. Tot mijn verbazing zeiden ze: „GM wil u aanmoedigen om door te gaan.” Jezus heeft niet alleen mijn leven veranderd, maar ook mijn manier van zakendoen.

Iets om te eten

Bernard Cocker, Lancashire, Engeland

Als een hartstochtelijk natuurliefhebber dacht ik dat ik bijna alles over de natuur wist wat er te weten valt. Ik was een overtuigd evolutionist. Er was geen sprake van dat er een God zou bestaan. Ik was er zelfs goed in om anderen te vertellen dat er geen God was. Ik was er vast van overtuigd dat het wanneer je sterft, echt afgelopen is. Toen ik trouwde, kon ik niet vermoeden dat mijn vrouw sterk betrokken zou raken bij een groep genaamd „Women's Aglow”, een christelijke vrouwengroep. Wat erger was, was dat ik niet lang daarna geacht werd met haar mee te gaan.

Ik werd er agressief van, en ik pakte haar hard aan. Ik ben nooit dichterbij het lezen van een Bijbel gekomen dan toen ik zag dat mijn vrouw er een opensloeg en ik het ding

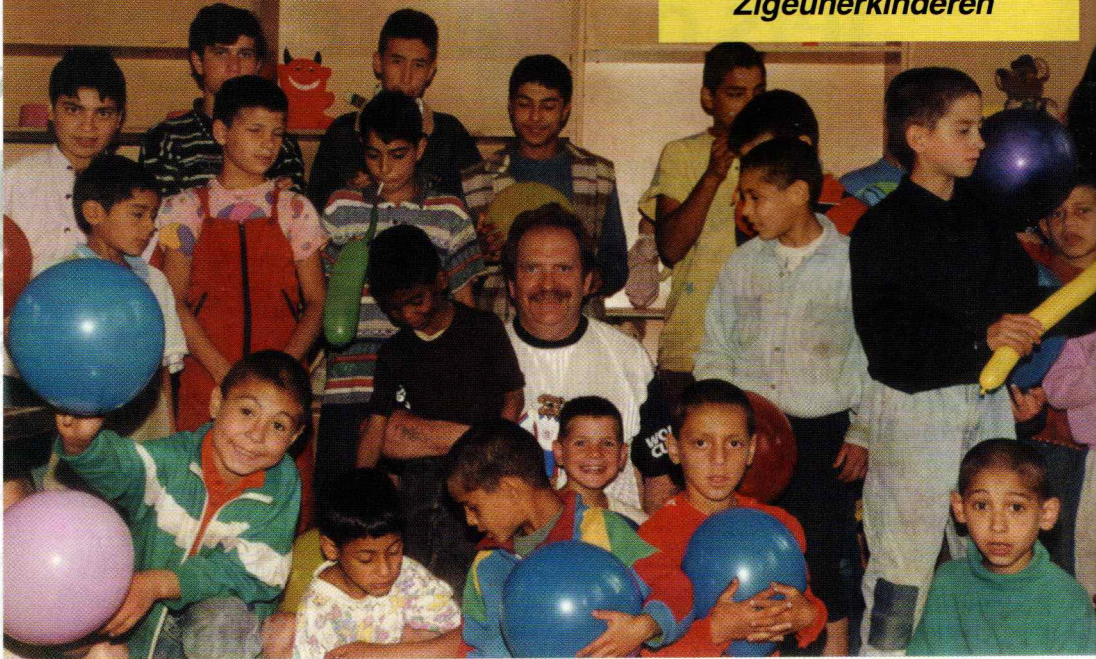
uit haar hand griste en op de grond smeed. Ik was erg overheersend. Tenslotte hield ze op met te proberen me te „bekeren”. Maar ze hield niet op voor me te bidden. Samen met anderen hield ze dat 15 jaar vol.

Toen mijn vrouw ernstig ziek werd van een dameskwaal en geopereerd moest worden, bleek er een lange wachtlijst te zijn. In plaats van dat ik begripvol was, deed ik moeilijk en maakte ik ruzie. Ik maakte alles veel erger voor haar.

Terwijl ik voor de deur op de stoep zat en kilometers ver over de landerijen uitkeek, voelde ik me depressief. Er kwam een vriend langs en hij vroeg me hoe het ermee was. Ik vertelde hem iets over mijn problemen en hij zei: „Je kunt je problemen dui-

Feestje met Bulgaarse Zigeunerkinderen

delijk niet alleen aan. Waarom geef je ze niet aan God? Hij heeft bredere schouders dan jij." Er waren twee stemmen in mijn hoofd. De een zei: „Flauwekul," en de andere drong aan dat ik het moest proberen.

Toen mijn vriend weer weg was, keek ik rond of niemand me zag, en keek toen naar boven en zei: „Als daar een God is, kom dan in mijn leven en help me met mijn problemen. Als U dat doet, zal ik voor U gaan werken." Nauwelijks had ik dat gezegd, of het leek of ik van zwart-wit-TV overschakelde naar kleuren-TV. De lucht werd helderder. Het was prachtig! Zoiets had ik nog nooit gezien. Het leek wel een glimp van de hemel. Ik pakte een grassprietje en keek ernaar. Het zag er prachtig uit, en al mijn zelfverworven kennis leek ineens niets waard. Ik wist eigenlijk helemaal niets. God liet me zien wat Hij had gedaan. Hij toonde me Zijn schepping. Ik kon niet geloven hoe groen het gras was. Ik kon alle ner-

ven in dat grassprietje zien zitten. Ik keek omhoog naar de bomen, en het was gewoon magnifiek. Het leek wel of ik voor het eerst van mijn leven kon zien.

Ik rende naar de telefoon en belde mijn vriend. „Kom gauw hier. Ik geloof dat God in mijn leven is gekomen." Ik verkeerde dagen achtereen in een staat van euforie. Jarenlang had ik tegen mijn vrouw gezegd dat er geen God bestond, en nu moest ik toegeven dat zij al die tijd gelijk had. Ik vatte de koe bij de hoorns en vroeg: „Ga je met me mee naar de kerk?" Omdat ik altijd zo anti-God was, dacht ze zeker dat ik iets in mijn schild voerde en eigenlijk een hopeloos geval was. Dus zei ze: „Nee."

Ik zocht in de krant naar advertenties van kerken en ging elke dag naar een andere kerk. Toen mijn vrouw tien dagen later naar een bijeenkomst van Women's Aglow ging, ging ik mee. Ik was katholiek opgevoed en

als kind ging ik elke dag naar de kerk. Al die regels hadden me afkerig gemaakt. Ik groeide op in de overtuiging dat we een erg onlogische God dienden.

En daar zat ik dan met mijn vrouw op zo'n bijeenkomst. Ik kende het sprekers-echtpaar. Ivor en Shirley waren oude bekenden, die me ook al min of meer hadden opgegeven. Het ging over Bijbels voor Rusland. Na afloop van de bijeenkomst ging ik naar voren en zei: „Ivor, ik heb mijn leven aan God gegeven. Ik heb het licht gezien.” Zijn reactie verraste me: „O, prima, je kunt met ons mee naar Rusland.” Ik kon twee weken lang niet slapen. Hoewel ik het hele idee maar gekheid vond, zei ik tenslotte tegen mijn vrouw dat we naar Rusland gingen. Binnen een week stond ik in Moskou Bijbels uit te delen. Die reis was heel bijzonder.

Maar er was één probleem. Ik moest wel de grote nood zien waarin veel mensen daar leefden. Kinderen stierven omdat er geen medicijnen waren. Er waren ziekenhuizen zonder apparatuur, zelfs de meest elementaire. Toen ik thuiskwam, was ik vastbesloten op een of andere manier te gaan helpen. Een van de eerste dingen die me opvielen toen ik de Bijbel las, was dat Jezus de mensen eerst lichamelijk hielp voordat hij tot hen begon te prediken. Als iemand honger heeft, luistert hij niet. Je moet eerst in zijn behoeften voorzien.

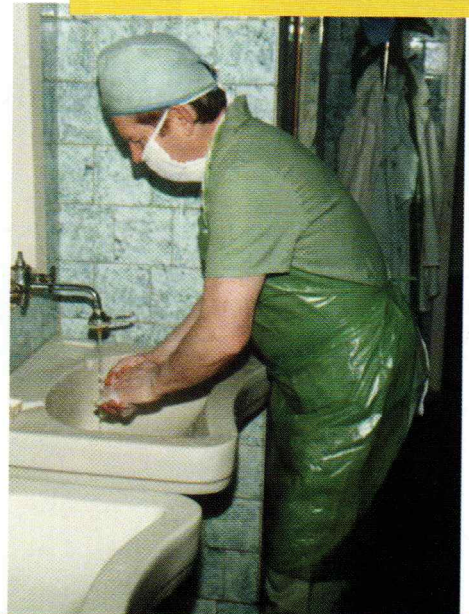
We vroegen burens en kerken om hulpgoederen, en begonnen ze bij ons in de kamer in te zamelen. Vervolgens kregen we een magazijntje. Inmiddels zijn we acht jaar verder en hebben we een aantal zware vrachtwagens, drie magazijnen en acht liefdadigheidswinkels. Waar we ook heen gaan in Oost-Europa, men vraagt ons steeds om over Jezus te vertellen. We zien wonderen gebeuren. We voelen ons net toeschouwers als we zien hoe de Heilige Geest door ons heen werkt. Onlangs vroeg iemand ons:

„Herinnert u zich nog die baby waar u de vorige keer voor gebeden hebt? Nadat u weg was, begon ze beter te worden. Dat hadden we nooit verwacht. Ze is nu uit het weeshuis en is geadopteerd door een fijn christelijk gezin.”

Drie jaar geleden was het werk zo gegroeid dat het me te veel werd. Drie maanden lang bad ik elke dag om iemand die me kon helpen. Vrienden zeiden dat ik me geen zorgen moest maken, en dat God op Zijn tijd een team zou vormen. Dat is ook gebeurd. Elke belangrijke functie in ons liefdadigheidswerk is nu vervuld. Vanuit dat kleine begin hebben we vorig jaar voor f 8 miljoen (BF 145 miljoen) aan hulpgoederen verzonden.

Ik had het er al over dat mijn vrouw ziek was geweest. God heeft haar geholpen, en na mijn eerste reis heb ik gebeden dat zij op een aantal van mijn vele reizen mee zou

Arts in de Oekraïne

gaan. Toen we een keer over ons werk geïnterviewd werden, vroeg iemand: „Christine, waarom ga je niet mee?” „Ik denk dat ik meega,” antwoordde ze. Dat deed ze ook, en ze is nu zo enthousiast over het werk en over wat God aan het doen is, dat ze haast niet meer tegen te houden is. God verhoort gebeden.

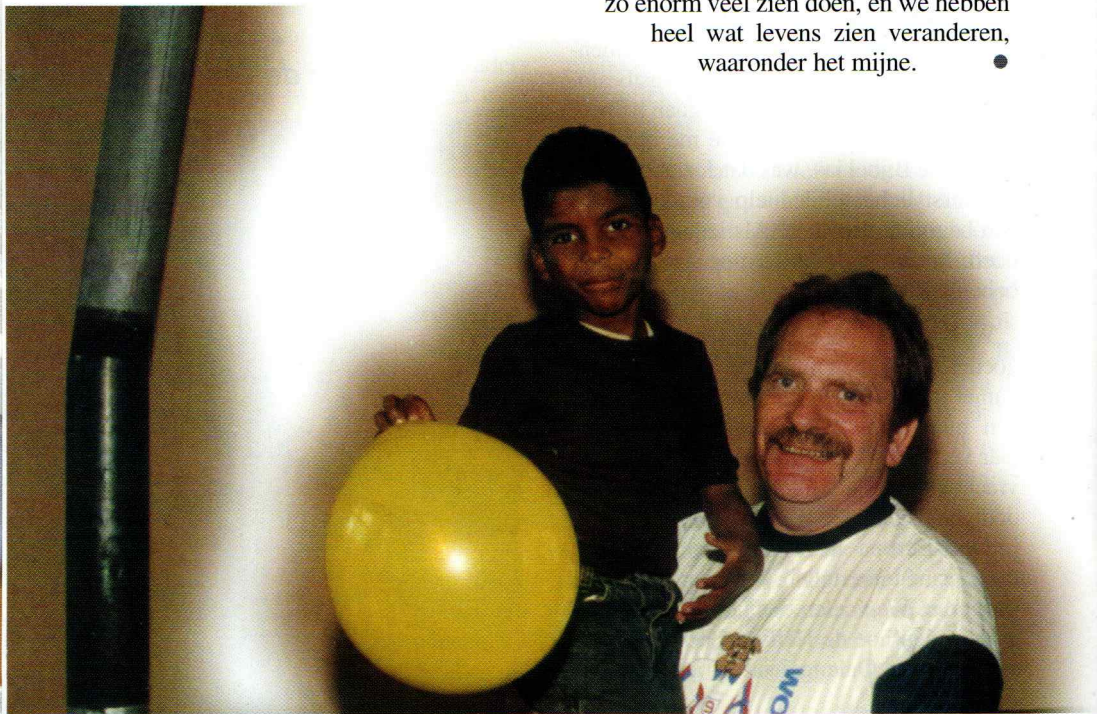
Daar ik een eigen zaak had en ook dit liefdadigheidswerk deed, had ik het erg druk. Uiteindelijk werd het teveel en kwam ik in het ziekenhuis terecht. Een plaatselijke predikant kwam me opzoeken en bad voor me. Meteen voelde ik me een stuk beter. Twee dagen later mocht ik naar huis. Sindsdien heb ik nergens meer last van gehad. Toen ik terugkwam voor onderzoek, zeiden ze dat het wel leek of ik een ander hart had.

In een gevangenis in de Oekraïne vertelden we dat God nog steeds geneest. Er kwam een grote kerel naar ons toe die zei:

„Dus God geneest nog steeds?” Toen duwde hij een andere gevangene naar voren wiens arm verwrongen was als een klauw. Met zijn vieren baden we voor hem. Zijn arm werd weer recht. God had hem genezen, en iedereen was verrukt. Iemand van ons team bad ook nog voor een dove, en die werd ook genezen.

Het personeel vertelde later dat ze nog nooit bezoekers hadden gehad zoals wij. De gevangenen bleven maar vragen of we voor hen wilden bidden. Die man die ons had uitgedaagd, heeft inmiddels zijn leven aan Jezus overgegeven. Hij barstte in tranen uit. Dat was in een van de strengste gevangnissen in de Oekraïne. De laatste keer dat ze bezoekers hadden zoals wij, werden die gegijzeld.

Wat we altijd graag meenemen, is het blad Stem. En we nemen er zo veel mee als we kunnen. We werken ook samen met christelijke artsen en chirurgen, die apparatuur en medicijnen geven. We hebben God zo enorm veel zien doen, en we hebben heel wat levens zien veranderen, waaronder het mijne. ●

(advertentie)

MET MULTIACCOUNT™ BUSINESS SOFTWARE GAAT U MET UW BEDRIJF FLUITEND HET NIEUWE MILLENNIUM IN

Integratie

Steeds meer ondernemers zoeken naar een volledig geïntegreerde oplossing voor de automatisering binnen hun bedrijf.

Een flexibel systeem waarmee alle handelingen op doeltreffende en efficiënte wijze op elkaar zijn afgestemd.

Kwaliteitssystemen

De implementatie van de kwaliteitssystemen als ISO-900x en QS9000 wordt door gebruik van MultiAccount zeker vereenvoudigd.

Euro

Natuurlijk is de euro binnen MultiAccount toe te passen.

Zowel als valuta als wel uw volledige administratie in euro's.

Millennium

MultiAccount zal u in het nieuwe millennium niet onaangenaam verrassen.

EEN GERUSTSTELLEND GEDACHTE

MultiAccount is volledig year-2000-compliant. Daarom gaat u met MultiAccount fluitend het nieuwe millennium in.

Besturingssystemen

MultiAccount wordt toegepast op alle gangbare besturingssystemen.

De meest bekende besturingssystemen zijn:

- Microsoft Windows NT
- Novell Netware
- Unix

Nieuwe ontwikkelingen

Middels MultiAccount kunt u geïntegreerd werken met Internet en kunt u gebruikmaken van e-mail. Thuiswerken tegen lokaal tarief.

Koppelingen

Met meerdere programma's zijn koppelingen gemaakt. Zo kunt u bijvoorbeeld aan de hand van uw AutoCad tekeningen automatisch offertes maken binnen MultiAccount. Koppeling met Microsoft Office.

Wilt u ook zorgeloos van start in 2000?

Belt u ons of stuurt u ons een e-mail voor een demonstratie. Graag willen wij u een vrijblijvende aanbieding doen.

MULTIACCOUNT
INFO SYSTEMS

MULTIACCOUNT INFO SYSTEMS B.V.
STATIONSSTRAAT 1
5241 EE ROSMALEN
TEL. 073-5235777 FAX 073-5210164
INTERNET: www.multiaccount.nl
E-MAIL: info@multiaccount.nl

Straatgeweld

Marek Nowak, Sienkiewicza, Polen

In 1967 was het in Polen een moeilijke tijd. In dat jaar ben ik geboren, hoewel iedereen tegen mijn moeder zei dat ze abortus moest laten plegen. Mijn vader was alcoholist en hij mishandelde haar. Het was een heel moeilijke situatie voor het hele gezin.

Toen ik vijf jaar oud was en alleen met mijn vader thuis was, nam hij gif in. Toen hij zich begon te realiseren dat zijn einde echt nabij was, vroeg hij mij om hem te helpen, maar ik wist niet wat ik moest doen. Ik moest een half uur lang toekijken hoe hij lag te sterven. Hij was pas 28 jaar oud. Die aanblik van zijn dood heeft me mijn hele leven achtervolgd.

Toen ik zes was, begonnen mijn botten te desintegreren, waardoor mijn ene been 17 cm korter bleef dan het andere. Hoewel ik vaak in het ziekenhuis heb gelegen, konden ze niets voor mij doen. Ik kreeg speciale beugels aan mijn heupen en benen. Ik heb zelfs elf pijnlijke maanden lang in het ziekenhuis gelegen met apparatuur die met gewichten mijn been oprekte. De prognose

was dat ik helemaal zou degenereren en niets meer zou kunnen doen.

Ik werd verteerd door bitterheid en wilde iedereen kwaad doen. Ik gaf God de schuld van wat er was gebeurd. Toen ik 13 was, begon ik met boxen en kong-fu. Al was mijn ene been dan te kort, ik kon nog wel met mijn armen werken. In die tijd leerde ik Dzidek kennen, en we werden goede vrienden. We begonnen een jeugdbende en terroriseerden onze buurt. Op ons zestiende waren we al berucht. De hele stad was bang voor ons! Hoewel ik kreupel was, kregen de mensen al de schrik te pakken als ze mij zagen.

De politie had al een dossier over ons, maar we waren goed georganiseerd en ze konden nooit iets bewijzen. Vaak wisten ze wat we deden, maar ze hadden geen bewijzen. We werden ondervraagd en soms zelfs geslagen, maar niemand van ons zei ooit een

woord. Ons leven bestond uit drugs, meisjes en misdaad. Dat was alles wat ik kende. We waren ver van God vandaan en de mensen waren bang voor ons. Toen ik 19 was, had ik er schoon genoeg van en overwoog ik om een einde aan mijn leven te maken.

Om de politie uit de buurt te houden, besloten Dzidek en ik om voor een tijdje uit elkaar te gaan. Een maand of vijf, zes hadden we geen contact. Toen op een dag kwamen we elkaar tegen in de bus. Hij was de enige die niet naar de andere kant van de bus ging toen ik in de buurt kwam.

Om op te scheppen, zei ik dat het prima ging: „Ik heb alle meisjes en alle drugs die ik maar wil. Zullen we morgen een feestje bouwen?” Hij glimlachte wat en zei: „Ik heb iets beters.” Ik dacht dat hij een nieuw soort drugs uit Amerika bedoelde. Ik verwachtte een wild feestje, de volgende dag, toen ik met een zak vol drugs en alcohol aankwam.

Het was fijn om Dzidek weer te zien. Wat ik niet wist, was dat Dzidek twee weken eerder zijn leven aan Jezus Christus had overgegeven. Ik was al verbaasd dat hij er netjes uitzag, als een normale man. Terwijl we daar in de kamer zaten, zei Dzidek ineens tegen mij: „Weet je dat er iemand is die echt van je houdt?” Hoe kon hij zoiets zeggen? Iedereen wees me altijd af. „De mensen zijn bang voor me. Hoe kun je dan zeggen dat er iemand is die van me houdt?” vroeg ik.

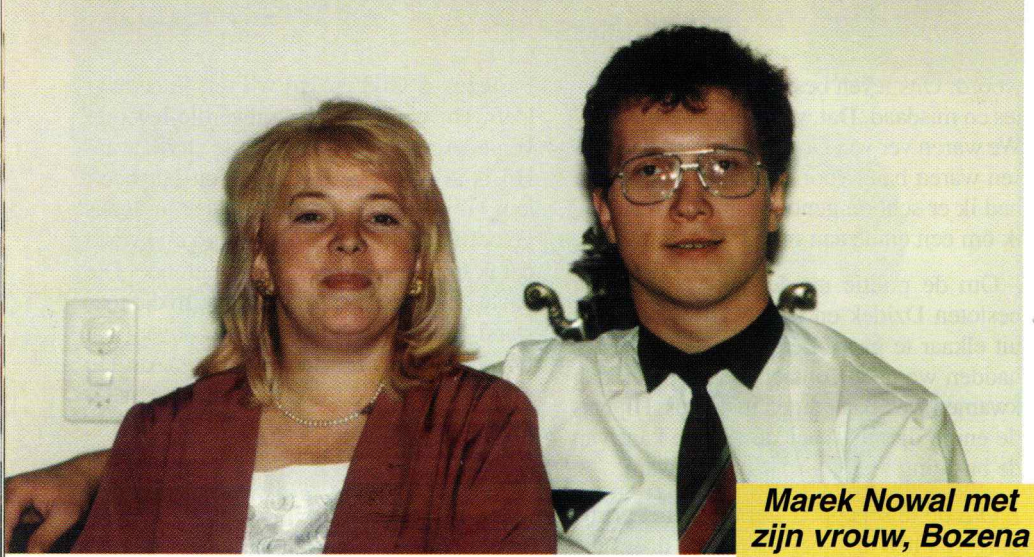
„Ik weet waar jij doorheen gaat,” zei Dzidek. „Al onze vrienden kwamen uit éénoudergezinnen. Niemand van ons had een vader. Die zat òf in de gevangenis òf hij was dood.” Op dat moment werd ik diep van binnen aangeraakt. Ik vroeg hem wie die persoon dan wel was. Hij zei dat het Jezus was, „...die voor jou gestorven is en van je houdt.” Ik was geschokt en vroeg: „Wie is Jezus?”

„Jezus is God en Hij wil dat je eeuwig leeft. Hij wil je de kans geven je leven te veranderen. Hij wil niet dat je sterft, want Hij is al voor jou gestorven en Hij heeft iets voor je.” Ik zei dat ik niet in Jezus geloofde. Ik was zo gefrustreerd en kwaad dat ik mijn spullen pakte en wegrende. Die nacht zoop ik me helemaal lam. In die toestand begon ik na te denken over wat Dzidek over Jezus had gezegd. „Als Hij nou eens echt God was?” Voor het eerst in mijn rotleven begon ik echt te bidden. „Jezus, als U echt bent wat hij zei, help me dan. Ik heb geen toekomst. Ik heb niets.” Tranen rolden over mijn gezicht. „Als U echt God bent, help me dan. Openbaart U zich aan mij.” Verward viel ik in slaap.

Toen ik wakker werd, was het eerste wat ik hoorde: „Jezus houdt van je.” Ik kledde me aan en begon door de straten te wandelen. Die woorden bleven de hele dag door mijn hoofd spelen: „Jezus houdt van je.” „Dat is belachelijk,” dacht ik, en ik ging naar Dzidek. „Wat moet ik doen om die Jezus te krijgen waar jij het over had?” Hij zei dat ik niets hoefde te doen, omdat „Hij

We verscholen ons in portieken

**Marek Nowal met
zijn vrouw, Bozena**

alles al voor je gedaan heeft. Hij houdt van je zoals je bent." Op dat moment besloot ik dat het me niet interesseerde wat de mensen ervan zouden denken, en dat ik naar de kerk zou gaan. Ik ging eerst naar de kapper en liet mijn lange haar kort knippen. Ik kleepte me netjes aan. Toen we de kerk binnenkwamen, schrok ik, want de mensen waren God aan het aanbidden en je kon Zijn aanwezigheid voelen.

Ik zei tegen mijn vriend: „Die lui lijken nog gekker dan ik.” Ineens begon er iemand in een andere taal te spreken. Er begonnen mensen van vreugde te dansen, en ik wilde ook wel meedoen. maar er gebeurde iets vreemds. Het leek wel of ik me niet meer kon bewegen.

Toen de dienst tenslotte afgelopen was en iedereen begon weg te gaan, draaide een dame zich plotseling om. God had haar laten zien dat er een man was die Jezus wilde aannemen, en ze leek in mijn richting te wijzen. Iedereen stopte, en sommigen gingen weer zitten. De muziek begon weer te spelen en de voorganger zei: „Als u echt uw leven aan Jezus wilt overgeven, kom dan nu naar voren.” Ik liep niet, ik rende naar voren. De voorganger

had een microfoon in de hand. Ik griste die weg en begon alle zonden te belijden die ik ooit had gedaan. Toen zei ik: „Heer, als U echt de levende God bent, als U echt bent zoals ze zeggen, help me dan, verander mijn leven. Ik wil dat u in mijn hart komt. Neem de leiding over mijn leven.”

Die dag gooide ik al mijn alcohol, mijn pistolen en mijn „slechte kleren” weg. Ik hield op marihuana en sigaretten te roken. Alles veranderde meteen. Ik was een gloednieuw mens! En dat gebeurde niet vanuit mijn eigen kracht.

Dat was twaalf jaar geleden. Toen ik Jezus ervoer, besloot ik dat het alles of niets moest zijn. Mijn vriend Dzidek en ik begonnen een gebedsgroepje dat bijna dagelijks bijeenkwam. We vroegen dat God zou werken in onze stad. Allereerst gingen we naar onze oude vrienden van de bende en vertelden hen van Jezus. Eerst waren de mensen bang voor ons. Maar geleidelijk aan begonnen ze te komen en te luisteren naar wat we zeiden.

Uiteindelijk zagen ze dat het echt was en dat ik veranderd was. Op een keer kwam er in een christelijke bijeenkomst een oudere

man naar me toe. Ineens realiseerde ik me dat ik hem in mijn straatbendetijd had beroofd. Ik had hem bijna doodgeslagen. Ik wist niet wat ik moest doen. Nadat ik ervoor had gebeden, ging ik naar hem toe om er met hem over te praten. Hij schrok dat van dat incident wist. Toen ik hem vertelde dat ik diegene was die hem had geslagen, keek hij me recht in de ogen, en na wat een lange pauze leek zei hij: „Ik vergeef het je.” Hij haalde wat geld uit zijn zak en gaf het me, voor mijn kerkenwerk. „Vergeet het verleden,” zei hij.

Nu gaan we met onze kerk twee keer per week de straat op om te vertellen wat God in ons leven heeft gedaan. Eerst vertellen we de mensen dat God van hen houdt. We vertellen dat Jezus iedereen kan genezen, en dat Hij ons kan vrijzetten en ons een goed en positief leven kan geven. Elke keer zien we goede resultaten. Er worden mensen genezen, en velen nodigen Jezus in hun leven uit. De meesten die zich bekeren, gaan vervolgens ook naar de kerk.

Op een keer was er een dame die niet begreep waarom haar gehoorapparaat ineens zo'n herrie maakte. Ze haalde het eruit en merkte dat ze genezen was en nu normaal kon horen. Op een dag vertelde ik in de kerk dat ze God maar hoefden te vragen om genezing. Op dat moment stak ik zelf mijn handen omhoog en begon ik God te prijzen. Ineens begon mijn kreupele been te groeien. Voor het oog van iedereen werd ik genezen. Je zou nu niet meer geloven dat ik zulke problemen met mijn been heb gehad. „Ik ben genezen! Ik ben genezen!” riep ik. Ik kon normaal lopen, ik liep niet meer kreupel. Ik liet me door de dokter onderzoeken. Hij moest ook toegeven dat het een wonder was! ●

Stem is een zaadje

Miklós Molnár, Hongarije

Een paar jaar geleden kwam ik een prostituee tegen en vertelde haar van de liefde van Jezus. Twee dagen later kwam ik haar weer tegen en ik vroeg of zij al besloten had om Jezus te volgen. Ik gaf haar het blad Stem. Een paar weken later kwam ze op mijn kantoor om te vertellen dat ze haar leven aan Jezus wilde overgeven. Ik belde de voorganger van onze kerk, die een verblijfplaats voor haar regelde, ver van haar leven in Boedapest. God heeft haar leven volledig veranderd. ●

Om STEM te bestellen

Als u STEM wenst te ontvangen voor uzelf of om aan anderen weg te geven, dan kunt u het tijdschrift bij uw afdeling bestellen. Indien u geen lid van de FGBMFI bent, schrijf dan a.u.b. naar een van deze adressen:

VOOR NEDERLAND:

Administratie FGBMFI Nederland
Jan de JONG, Rubensstraat 22,
3351 JV Papendrecht,
Tel. 078-6152725
Prijs per jaar: f 14,50.

VOOR BELGIE:

FGBMFI STEM
Postbus 49
B-3000 Leuven-3
Tel. 07552.9733
Prijs per jaar: BF 270

Hij is er altijd

René als kind in het kindertehuis

René Stutz, Israël

Ik ben in Zwitserland geboren, uit een buitenechtelijke relatie. In die tijd was dat nog echt een schande. De Zwitserse regering haalde me weg en stopte me in een kindertehuis. In de loop der jaren heb ik in verschillende tehuizen en internaten gezeten. Eén daarvan was voor verstandelijk gehandicapte kinderen, maar ik was een normaal kind. Tegen het einde van de oorlog zei en deed een verpleegster met een rassenvooroordeel wrede dingen tegen me.

Er was één ding dat ik erg verwarrend vond. Ze beschuldigden me ervan dat ik „Jood” was, maar ik wist niet eens wat dat was. Het was een vreselijke tijd. Tenslotte werd ik in 1957 „vrijgelaten” om in militaire dienst te kunnen gaan. Na mijn diensttijd ben ik in de steigerbouw gaan werken. Op een dag ben ik gevallen. Ik kon niet meer lopen. Uiteindelijk besloot de dokter dat ik geopereerd moest worden.

Ik hoorde destijds van een prediker die voor zieken bad. Dat klonk verbazingwekkend, en ik ging daar zelf eens kijken, één dag voordat ik geopereerd zou worden. Na zijn preek daagde hij me uit: „Ik zal bewijzen dat God bestaat.” Hij sprak een een-

voudig gebed uit. De volgende ochtend moest ik naar het ziekenhuis voor de operatie. Toen ik daar aankwam, realiseerde ik me dat ik geen pijn had. Toen de artsen me onderzochten, zeiden ze: „Er mankeert u niets.”

Ik kon een eigen zaak beginnen. Binnen twee jaar breidde die zich uit tot in Zürich, Chur en St.-Moritz. Het was in Zwitserland dat ik voor het eerst van de FGBMFI hoorde. Ik heb een dinerbijeenkomst bijgewoond en vond het heel apart.

In 1970, op het hoogtepunt van mijn carrière, ging mijn zaak failliet. Een financiële manager in Chur legde beslag op ons geld. Ik hield alleen de kleren over die ik aan had.

Begin 1971 vroeg mijn zuster of ik meeging naar een christelijke bijeenkomst. Het was in een grote zaal vol met jongelui. Zij leken allemaal enthousiast en blij te zijn. Aan het slot van de bijeenkomst kwam een van de sprekers naar me toe, keek me in de ogen en vroeg: „Wilt u vrij zijn?” Ik zat zo onder spanning dat ik kalmeringsmiddelen gebruikte, en ik wilde echt wel gezond worden.

FGBMFI HEEFT EEN CHAPTER BIJ U IN DE BUURT

We zitten momenteel in meer dan 150 landen ter wereld.

Nederland:

Nat. voorzitter: I. van der Zee, tel. 035-6023222 • **Secretariaat:** H. Hahn, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2300161, fax 040-2300163; e-mail: Ir.H.Hahn@wxs.nl • **Admin. en distrib.:** J. de Jong, Rubensstraat 22, 3351 JV Papendrecht; tel. 078-6152725; bankrekening: Postbank 187344, t.n.v. FGBMFI Nederland, Papendrecht • **Internet:** <http://www.wxs.nl/~hhahn/fgbn/fgbn100.htm> **Almelo:** L. Kerklaan, tel. 0548-614675 • **Amsterdam:** H. van Diest, tel. 0341-419827 • **Deltachapter (Zeeland), Drechtstreek:** zie Rotterdam • **Eindhoven:** H. Hahn, tel. 040-2300161 • **Groningen:** J. Roffel, tel. 0594-212747 • **Den Haag:** J. van Bijsterveld, tel. 070-3253184 • **Naaldwijk:** J. Westra, tel. 0174-416643 • **Roermond:** Th. Bovend'Eerd, tel. 0475-486621 • **Rotterdam:** H. Duynisveld, tel. 010-4422860 • **Zoetermeer:** D. Breugem, tel. 010-5117032 • **Overige plaatsen:** I. van der Zee, tel. 035-6023222

België:

Nat. voorzitter: Donato Anzalone • **Admin. en distrib.:** 02-390-92-98 - E-mail: Anzalone@ibm.net
Brussel (Europ. afd., F): Simon Boen, tel. 03-2817337 • **Brussel (F):** H. Mutshipai, tel. 02-390-92-98 • **Brussel (E):** Carl Walker, tel. 02-3804954 • **Charleroi (F):** Richard Van Waesberghe, tel. 02-6332147 • **Comines (F):** Yves Laevens, tel. 056-559017 • **Izegem (N):** Rik Van Neste, tel. 051-306983 • **Kortrijk (N):** Frans Van de Kerckhove, tel. 056-220020 • **Liège (F):** François Deschamps, tel. 087-338743 • **Mons (F):** Raoul Richez, tel. 065-653089 • **Mouscron (F):** Jacob Kalemba, tel. 056-840325 • **Namur (F):** Philippe Guns, tel. 082-613667 • **Nord Jeunesse (F):** David Degreef, tel. (0033)320660857 • **Saint-Ghislain (F):** Roger Diku Kapotho, tel. 065-347552 • **Torhout (N):** Raf De Puydt, tel. 051-726237 (N = Nederlandstalig, F = Franstalig, D = Duitstalig, E = Engelstalig)

Andere landen:

FGBMFI Europa, Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België;
e-mail: Editor@fgbmfivoice.com • **Internet:** <http://www.fgbmfivoice.com>
International Office, PO Box 19714, Irvine, CA 92623, (714)260-0700.

Hij nam me mee naar een kamertje, waar we neerknielden en baden. Toen hij klaar was, voelde ik me niet anders. Mijn bloeddruk leek zelfs wel hoger. Ik durfde zelf niet te bidden, maar de man zei: „Ik zal voor u bidden, en u kunt in uw hart meebidden.” Diep van binnen riep ik uit: „Vader, God, als U mij bevrijdt, dan beloof ik dat ik U zal dienen.”

Toen we opstonden, wist ik dat er iets gebeurd was. Het had maar een minuut of tien geduurd, maar het was 100% duidelijk. Tot dan toe voelde ik me ten gevolge van medicijnen altijd wat afwezig en versuft. Maar nu voelde ik me zo vrij als een vogeltje.

De volgende dag pakte ik mijn pijp uit mijn zak. Hij bleek gebroken te zijn, en ik gooide hem in een vuilnisbak. Terwijl ik dat deed, proclameerde ik: „In de naam van Jezus is het nu afgelopen met die gewoonte.” Inderdaad, ik was op veel

gebieden vrij. Op de parkeerplaats kwam ik een oudere dame tegen, en ik vertelde haar wat er gebeurd was. Zij herinnerde me eraan dat mijn naam, René, eigenlijk „herboren” betekent. De Bijbel heeft het over „wedergeboren” worden. Als wij Jezus vragen in ons leven te komen en ons

te veranderen, beschrijft de Bijbel dat als een geestelijke geboorte en zegt dat God „alle dingen nieuw” maakt. Dat leek me wel duidelijk - dat is wat er met mij gebeurd was.

Alles ging goed, totdat ik verliefd werd op een jongedame waarvan ik overtuigd was dat ik haar tot God zou leiden. Dat was een grote vergissing. Toen ik deze situatie weer op orde had gebracht, ging alles weer beter. De zaak begon te bloeien, en ik kreeg een pracht van een woning. Geleidelijk aan kwamen mensen met problemen naar me toe. Ik weet niet hoe ze aan mijn adres kwamen. Ze kwamen gewoon.

Drugsverslaafden kwamen naar mijn mooie villa en Jezus genas hen. Het was een prachtig hulpmiddel om mensen te helpen. Binnen jaar slaagde ik erin om voor ons werk een overheidserkenning te krijgen als „christelijk drugsrehabilitatiecentrum”. God had me duidelijk laten zien wat de dichter van Psalm 31 in de Bijbel schreef: „Gij zijt mijn steenrots en mijn vesting, en om uws naams wil zult Gij mij voeren en leiden.”

De Heer Jezus Christus heeft me op zoveel terreinen geholpen. De enige keer dat we problemen hadden, was toen onze trots in de weg stond en we probeerden het grootste en beste rehabilitatiecentrum in Zwitserland te worden. Vaak heeft de Heilige Geest me gecorrigeerd. Toen kwam aan het licht dat de penningmeester betrokken was bij niet-correcte financiële zaken en we werden uit het gebouw gezet. Tenslotte was ik het moe om het op mijn manier te doen. Ik riep tot God om hulp, en Hij begon weer te werken. Hij gaf me een vrouw, met wie ik mijn geluk en mijn verdriet kon delen. We hebben een nieuw rehabilitatiecentrum opgebouwd. Het geheim dat ik heb geleerd, is om God in alles op de eerste plaats te zetten. Telkens als we beginnen het op onze eigen manier te doen, komen er problemen. We wonen nu in Israël. We zitten in het zakenleven en helpen zoveel mensen als God op ons af stuurt. ●

Portugal

John Edwards, Newport, Zuid-Wales

Onlangs boekte ik een ticket naar Portugal, hoewel ik er eigenlijk geen geld voor had. Ik was er zeker van dat de Heilige Geest me leidde om erheen te gaan. Die avond belde een dame, die geen idee had dat ik ergens heen zou gaan. Ze vertelde dat God haar had laten zien dat ik naar Portugal zou gaan en dat ik financiën nodig had. Ze stuurde me £ 600. Het was een heel bijzondere reis. Ik kreeg veel gelegenheid om mijn geloof te delen en ik maakte mee dat talloze mensen hun leven aan Jezus overgaven. Ik zag genezingen en andere wonderen plaatsvinden. God had me niet alleen de weg gewezen, maar Hij gebruikte me ook toen ik daar eenmaal was. ●

EEN PERSOONLIJKE RELATIE

Bij het lezen van het blad *Stem* heeft u zich misschien afgevraagd of u ook zo'n relatie met God zoudt kunnen krijgen als waarover hier verteld wordt. Om die te krijgen, moet u het volgende doen.

EN NU?

1 Erken tegenover God dat u egoïstisch geleefd hebt en dat u, door Hem niet als Heer van uw leven te eren, gezondigd hebt en gescheiden bent van Hem. „Want allen hebben gezondigd en derven (missen) de heerlijkheid Gods” (Romeinen 3:23).

2 Bekeer u door u tot God te wenden en vergeving te vragen voor uw vroegere zonden en vraag Hem u te helpen te leven zoals Hij dat wil. „Als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen” (Lukas 13:3).

3 Geloof dat Jezus de Zoon van God is en dat Hij, toen Hij aan het kruis stierf, uw zonden op zich heeft genomen opdat u vergeving van God zou kunnen ontvangen. „Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Johannes 3:16).

4 Belijd dat u Jezus wilt aannemen als uw Verlosser en Heer van uw leven. „Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden” (Romeinen 10:9).

Als u hier zorgvuldig over hebt nagedacht en u wilt deze belangrijke stap nemen, bid dan hardop het volgende: „Heer, ik ben ervan overtuigd dat ik een zondaar ben en dat ik daardoor op weg ben naar de ondergang. Ik geloof in mijn hart dat Jezus, Uw Zoon, gestorven is voor alle zondaars, mijzelf inbegrepen, en Zijn bloed vergoten heeft om mijn zonden af te wassen. Ik belijd dat Jezus mijn Verlosser en de Heer van mijn leven is, en ik dank U voor uw geschenk: het eeuwige leven. Ik vertrouw er nu op dat U me helpt om zo te leven als U het wilt.”

Vertrouw niet op uw gevoel als bewijs dat God u geaccepteerd heeft. Gevoelens zijn veranderlijk, maar uw nieuwe relatie met God is gebaseerd op Zijn beloften (Romeinen 10:3). Schaam u niet om anderen te vertellen over uw relatie met Jezus (Mattheüs 10:32). Neem dagelijks de tijd om te bidden en de Bijbel te lezen (1 Petrus 2:2; Psalm 37:4; Romeinen 8:14). Wanneer u deze belangrijkste van alle beslissingen hebt genomen, laat ons dat dan graag weten.

ALS U CONTACT WILT OPNEMEN MET HET STEM-TEAM

Nederland: FGBMFI Nederland, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2300161; fax 040-2300163; e-mail Ir.H.Hahn@wxs.nl • **België en andere landen:** FGBMFI, Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; tel. (0032)(0)32.7552.9733; fax (0032)(0)2.390.92.98; e-mail 100444.1300@compuserve.com

- Ik wil u meedelen dat ik besloten heb om Jezus Christus te volgen. Zend mij a.u.b. het boekje *Nu u Christus hebt ontvangen*.
- Zend mij a.u.b. informatie over de FGBMFI.
- Zend mij a.u.b. nadere inlichtingen over het lidmaatschap van de FGBMFI.

Naam en adres (in blokletters s.v.p.):

De manager

John Bell, Wetherby, UK

Sinds ik ruim vijf jaar geleden christen werd, ben ik verschillende malen langdurig werkloos geweest. Op 5 december 1997 verloor ik mijn baan als stemmer bij het TV-station Channel 5. Gezien de vele jaren dat ik op directieniveau had gewerkt, was deze baan op zich al een nederige ervaring. Voor de derde keer in vijf jaar zat ik zonder werk. Minder dan drie weken voor kerst besloot ik als het ware dat ik het nieuwe jaar zou ingaan met een stevige aanbieding voor een baan.

Ik had twee sollicitatiegesprekken voor verkoopfuncties, een voor elektrische instrumenten en een voor auto's. Geen van beide boden ze een goed inkomen. Toen belde Gary Guillon, regionaal directeur bij de FGBMFI en verkoopmanager bij een softwarebedrijf in Gillingham (Kent), me op met een aanbieding voor een baan.

Gary vertelde dat hij op zoek was naar een internationale verkoopmanager, en hij voelde dat God hem zei dat ik dat moest worden. Ik dankte hem voor het aanbod en zei dat ik hem binnen vier dagen zou terugbellen. Gillingham ligt 400 km van Harrogate, waar ik woonde. De baan had te

maken met computers, iets waar ik altijd met een boog omheen had gelopen, en met 49 jaar vond ik me te oud om er nog iets over te leren. Het was gemakkelijk om redenen te bedenken om niet op dat aanbod in te gaan, zelfs al was het een goedbetaalde managersbaan. Dus wees ik het af.

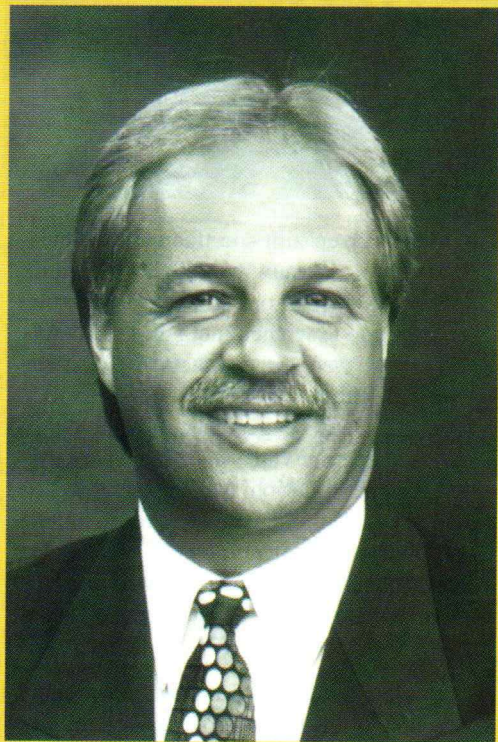
Op oudejaarsdag belde die garage op dat ze me niet aannamen. Toen belde Gary op dat hij nog steeds dacht dat God zei dat ik bij hem moest komen werken. Hij vroeg me om langs te komen en poosje met hem te spreken om deze mogelijkheid serieus te overwegen. Met tegenzin ging ik accoord. Op 2 januari kwam ik in Gillingham aan.

In een gebedsbijeenkomst die avond sprak de Heer God tot ons en ik realiseerde me ik dat dit toch wel eens de juiste plaats voor mij zou kunnen zijn. Een paar dagen later ging ik met Gary voor zes dagen naar zijn werkgever, op één na de grootste computerfabriek in Silicon Valley. Al mijn kosten werden betaald. We hadden het daar prima, en we aten in de beste restaurants. Verschillende keren keek ik vanuit mijn vijfsterren-hotelkamer uit over de wolkenkrabbers van San Francisco en zei

ik vol verbazing: „Wat doe ik hier, Heer? Waar brengt u me naar toe?” Ik kreeg niet eens een sollicitatiegesprek! Een week later begon ik bij Gary, met een pas samengesteld team van allemaal christenen.

Wekelijks reed ik de 800 km naar en van kantoor op en neer in mijn 17 jaar oude auto. Ik maakte me zorgen dat ik pech zou krijgen. Toen ik dit aan een bevriende autohandelaar vertelde, zei hij: „Ik moet er niet aan denken om 100 km te rijden in die oude wagen!” Op de tweede dag van mijn tweede week daar in Gillingham ging er iets kapot, en mijn auto was de reparatie niet meer waard. Die avond was ik op een gebedsbijeenkomst van de FGBMFI, en ik kreeg een woord van God: „Wees niet bezorgd over je eigen wagens, vertrouw op Mij.” Donderdag zou ik naar huis gaan, naar Harrogate. Maar om 16.45 uur had ik nog geen auto. Een kwartier voordat ik klaar was om te vertrekken, werd er een zes maanden oude Vauxhall Vectra afgeleverd. Er werd me verteld dat deze wagen voor zes maanden voor mij was gereserveerd, zonder kosten voor mij. Toen ik er omheen liep om de keurig opgepoetste auto te bekijken, dacht ik: „Het zou fijn zijn als het een diesel was.” Net op dat moment zei de chauffeur die hem kwam afleveren: „Het de nieuwe tweeliter diesel, en de tank zit vol.”

Dit was heel bijzonder, als u zich realiseert dat ik op dat moment nog niet eens een arbeidscontract had. Toen ik het kenteken zag, P 375 MOE, zocht Gary in zijn Bijbel Psalm 37:5 op om te kijken wat daar stond. Dat bleek te zijn: „Wentel uw weg op de HERE en vertrouw op Hem, en Hij zal het maken.” Toen Gary dat las, voelde ik de Heilige Geest zeggen: „Dat is Mijn cadeautje voor jou, John.” ●

De lammen lopen

Ross Elliott, Halifax, Nova Scotia

Mijn vrouw, die verpleegster is, verliet ons huis op weg naar haar werk. Toen ze haar voet op de stoep wilde zetten en niet in de gaten had dat er ijs lag, gleed ze uit en viel. Met haar medische kennis wist ze meteen dat haar been vlakbij de enkel gebroken was. Ze sleepte zichzelf naar binnen. Toen hoorde ik haar om hulp roepen. Ik vond haar op de vloer, niet in staat om op te staan. Toen ze mij zag, zei ze: „We moeten bidden.” Dus baden we samen een gebed in geloof dat God haar botten zou herstellen zoals Hij ze bedoeld had. Meteen voelde ze dat er iets gebeurde. We konden de botten op hun plaats horen komen. Sindsdien kunnen we getuigen dat ze inderdaad volledig genezen is. ●

Alcohol en geweld

Frank Murray, Norwich, UK

Het leger en zijn sportfaciliteiten beviel me wel. Al gauw werd ik bevorderd. Ik had het genoeg om de vedergewichttitel bij de jeugd te winnen met boksen. Toen ik 17½ was, werd ik geselecteerd voor een vooropleiding voor de commando's. Daartoe werd ik geplaatst op het opleidingscentrum van de mariniers in Lymstone in Devon. Na een aantal weken van slopende training ontving mijn eenheid de felbegeerde „groene baret”. We werden gestationeerd in Hampshire, waar de Derde Commandobrigade werd gevormd en uitgerust voor inzet in het Verre Oosten.

In die tijd kreeg ik de smaak van alcohol te pakken, iets waarvan ik op dat moment nog niet wist dat het later mijn leven zou schaden. Onze eenheid kwam in juni 1964 in Singapore aan. We konden een paar weken wennen voordat we verder naar het noorden zouden gaan voor een jungleoorlogstraining in Maleisië. Na een aantal weken training kwamen we weer terug in de routine van het normale leven.

Ik bokste nog steeds en won de middengewichttitel van de basis in Singapore. In die tijd werd ik samen met een aantal anderen van mijn aanvalseenheid naar Noord-Borneo gestuurd voor actieve dienst. Dat vond ik als jongen van net 18 jaar prachtig. Bier was op rantsoen van twee blikjes per dag, maar in Tawau konden we de weinige plaatselijke bars bezoeken. Dit leidde tot verschillende vechtpartijen. Een luchtmachtsoldaat trachtte wraak te nemen door te proberen me neer te schieten toen ik naar het kamp terugging.

Uiteindelijk werd ik veroordeeld tot twee maanden militaire detentie in de militaire gevangenis in Tangun. Terwijl ik daar zat, vertelde een jonge legerpredikant me van Gods liefde. Hoewel ik wist dat hij gelijk had, negeerde ik het liever. Hoewel ik tweeënehalf jaar in het Verre Oosten heb gezeten en over het algemeen een goedgedisciplineerde soldaat was, maakte de alcohol iets in me los waardoor ik gewelddadig werd. Ik voelde me minderwaardig en leeg, ondanks de vele positieve dingen die ik verricht had.

Van binnen schreeuwde ik om onvoorwaardelijke liefde. Hoewel ik me voor trachtte te doen als een macho, geloof ik dat God me in toom hield. Vlak voor kerst 1966 werd ik teruggeplaatst naar Groot-Brittannië. Ik kreeg een paar weken ont-schepings- en aanpassingsverlof thuis in Ulster. Daar hoorde ik opnieuw het evangelie van Jezus Christus, maar weer besloot ik mijn eigen gang te gaan. Ik werd overgeplaatst naar een bevoorradingsdepot in Bicester in Oxfordshire. Terwijl ik daar zat, werd ik geselecteerd om te boxen tegen een team uit Noord-Ierland.

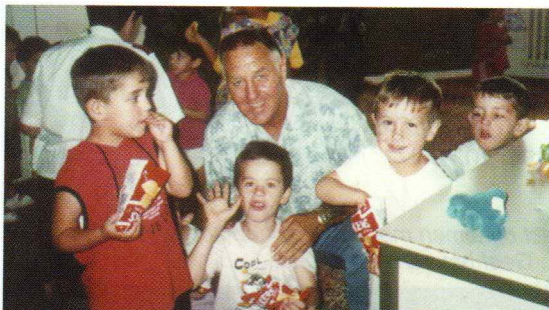
Weer deed de alcohol me de das om. Na een flinke vechtpartij werd ik door de krijgsraad veroordeeld op zes aanklachten van geweldpleging, en ik werd veroordeeld tot zes maanden detentie in de militaire gevangenis in Colchester. Daarna werd ik, tot mijn grote schande, uit het leger ontslagen. Ik verhuisde naar Norwich in Norfolk. Ik rolde van de ene relatie in de andere. Ik was op zoek naar die ongrijpbare liefde, waarvan ik inmiddels vond dat ik er recht op had. Ik slaagde erin om aan het werk te blijven en verdiende vrij goed. Ik raakte ook betrokken bij een aantal illegale activiteiten, als aanvulling voor mijn levensstijl. Ik werkte als uitsmijter in verschillende cafés en clubs, waardoor ik regelmatig betrokken raakte bij vormen van geweld of criminaliteit.

Intussen was het 1979 en had ik mijn vrouw, Linda, leren kennen. We hadden twee kinderen, maar de spanning begon merkbaar te worden en onze relatie was hard op weg om stuk te lopen. Ik begon naar de kerk te gaan. Ik wist dat ik mijn leven op orde moest brengen. Terwijl mijn oudste dochter naast me zat, besloot ik Jezus te gaan volgen. Op datzelfde moment voelde ik hoe de angsten en zorgen van mijn schouders gleden. Toen ik 's morgens wakker werd, was het of ik op lucht liep!

Helaas was alcohol nog steeds een probleem. Al na een paar glaasjes was ik terug bij af, maar dan erger, want ik had nu met meer schuldgevoel te kampen. Ik dronk steeds meer, totdat het een dagelijkse gewoonte werd. Op het laatst kon mijn maag er niet meer tegen en voelde ik me voortdurend ziek. Mijn vrouw en kinderen hadden bijna genoeg van mijn gedrag.

Uiteindelijk stelde Linda me een ultimatum: hulp zoeken voor mijn drankprobleem, of vertrekken. Ik erkende dat ik het probleem niet aankon en zocht hulp. Ik ben dankbaar dat ik mensen gevonden heb die mij en mijn probleem begrepen, en die genoeg om me gaven om me te vertellen hoe ze zelf van hun drankprobleem af waren gekomen. Toen ik herstelde, kon ik God om vergeving vragen en mijn relatie met Jezus vernieuwen. Ik kan Hem niet genoeg prijzen voor wat Hij in mijn leven heeft gedaan. Ik ging een vroege dood tegemoet, maar Hij heeft me vrijgezet.

Dat leidde tot een vernieuwing van mijn relatie met Linda. Momenteel ben ik door mijn werkgever, de YMCA in Norwich, voor drie maanden in Sarajewo in Bosnië gestationeerd, met een mogelijkheid tot verlenging. Ik praat elke dag met jonge soldaten en ik bid dat mijn ervaring hen ervoor behoeven mag dat ze dezelfde weg gaan als ik destijds. ●

WIE ZIJN WIJ?

De *Internationale Gemeenschap van Volle-Evangeliezakenlieden* (Full Gospel Business Men's Fellowship International, *FGBMFI*) is een internationale gemeenschap van christenzakenlieden, met als doelstellingen:

1 Mannen tot God te roepen door te getuigen van Gods aanwezigheid en kracht in de hedendaagse wereld, door middel van de boodschap van het totale evangelie voor de totale mens.

2 Mannen overal ter wereld de gelegenheid te bieden voor christelijke gemeenschap onder de ene banier van hun ervaringen in Jezus Christus, en hen op te bouwen zodat zij verfrist en vernieuwd naar hun eigen kerken kunnen teruggaan. De FGBMFI is zelf geen kerk of secte. Zij heeft dan ook geen voorgangers of priesters en richt ook geen kerken op.

3 Een grotere mate van eenheid te bevorderen onder alle christenen.

STEM no.993

Dit is één van de 30 talen waarin het blad Stem wordt uitgegeven door FGBMFI Publications & Communication, BP 36, CH-1122 Romanel-sur-Morges, Zwitserland. FGBMFI International, 20 Corporate Park, 3rd floor, Irvine, CA 92606, USA.

Hoofredacteur: Blair Scott,
E-Mail: Editor@fgbmfivoice.com
Internet: <http://www.fgbmfivoice.com>
Tel: +1.360.318.8077 Fax: +1.360.354.1307

Directie internationale publicaties: Jerry Jensen,
Blair Scott. – **Assistent:** Donato Anzalone.

Graphics: Intl. Graphics & Design. – **Art:** Jean-Claude Duviella. **Redacteur Nederland en Vlaanderen:** Huug Hahn, tel. (0031)(0)40 2300161, fax (0031)(0)40 2300163, e-mail: lr.h.hahn@wxs.nl

WIJ WORDEN GESPONSORD DOOR:

- Hotel Pan American
Guatemala City, Guatemala
- J.C. Energy Resources
- Teldon Press,
Vancouver BC, Canada
- WMA Securities, Inc.

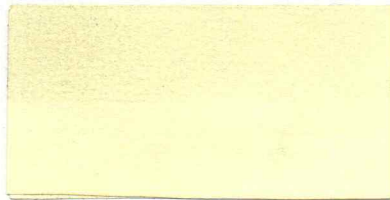
Voor details over onze sponsors zie:
www.fgbmfivoice.com

Welkom in onze chapters

Luister naar goede verslagen van gewone mensen die in een buitengewone God geloven! Het is een prima gelegenheid voor contact met anderen en een plaats waar u uw gaven en talenten kunt gebruiken en ontwikkelen. Onze FGBMFI-chapters zijn er om u te helpen op alle gebieden succes te hebben.

U zult geestelijk verrijkt worden en de overwinnaar worden zoals God het bedoeld heeft. Het is nu de tijd om mee te doen in een van onze vele chapters die over de gehele wereld bijeen komen. U zult zegen ontvangen.

Voor nadere inlichtingen kunt u contact opnemen met bovenstaand adres.
Laat dit tijdschrift niet rondslingeren... Geef het aan een vriend!

Internet: www.fgbmfiVOICE.com